

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
4102-06

meddelad i Stockholm den 23 september 2009

KLAGANDE

AA

Ombud: Jur. kand. Elisabet Fröjd
Sjöhagsvägen 8
721 32 Västerås

MOTPART

Försäkringskassan
103 51 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 21 april 2006 i mål nr 6693-05, se bilaga

SAKEN

Arbetskadeförsäkring

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader.

YRKANDEN M.M.

AA yrkar att Regeringsrätten godkänner hennes anmälda besvär som arbetsskada och beviljar henne livränta. Hon yrkar vidare ersättning för ombudskostnader och för arvoden till läkare.

Dok.Id 78646

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
4102-06

Försäkringskassan anser att Regeringsrätten, med undanröjande av kammarrättens dom, bör visa målet åter till kammarrätten för ny prövning. Kassan anför vidare att kammarrätten får anses ha ändrat underinstansernas avgöranden till den försäkrades nackdel, varför kammarrättens dom bör undanröjas och målet visas åter till kammarrätten för ny prövning.

AA anser att Regeringsrätten ska pröva målet i sak.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. AA anmälde hos Försäkringskassan att hon drabbats av en arbetsskada i form av besvär i nacke samt vänster axel och arm. Skadan angavs ha visat sig den 26 november 2002. Denna dag fastställdes också av kassan som s.k. visandedag för skadan. Kassan, som prövade AAs yrkande om livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, LAF, med stöd av de bestämmelser i 2 kap. 1 § som gäller fr.o.m. den 1 juli 2002, beslutade att hon inte hade rätt till livränta. En prövning enligt samma bestämmelser gjordes av länsrätten, dit AA hade överklagat. Länsrätten avlog hennes överklagande. Sedan AA fullföljt sin talan, fann kammarrätten med tillämpning av 2 kap. 1 § LAF i dess lydelse före den 1 juli 2002 att hon inte var berättigad till livränta.

Av 2 kap. 1 § LAF, i dess lydelse fr.o.m. den 1 juli 2002, framgår följande. Med arbetsskada förstås i denna lag skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. En skada ska anses ha uppkommit av sådan orsak, om övervägande skäl talar för det. – För arbetsskador som inträffat före ikraftträdandet ska äldre bestämmelser fortsätta att gälla.

De äldre bestämmelser i LAF, som trädde i kraft den 1 januari 1993, angav i 2 kap. 1 § bl.a. att med annan skadlig inverkan avses inverkan av en faktor som med hög grad av sannolikhet kan ge upphov till en sådan skada som den försäkrade har. I 2 kap. 2 § föreskrevs att om en försäkrad har varit utsatt för olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet, ska skada som han har ådragit sig anses vara orsakad av den skadliga inverkan, om övervägande skäl talar för det.

Enligt 2 kap. 4 § LAF, i såväl äldre som nuvarande lydelse, ska skada till följd av annat än olycksfall anses ha inträffat den dag då skadan visade sig.

Den fastställda visandedagen för skadan har betydelse för frågan om vilken lydelse av lagen som ska tillämpas. I förevarande mål har Försäkringskassan och länsrätten, genom att utgå från en visandedag som ligger efter den 1 juli 2002, tillämpat bestämmelser som kan sägas vara förmånligare för den försäkrade än de som gällde dessförinnan. Frågan är om kammarrätten utan yrkande av part ägt frångå den tidigare angivna visandedagen.

Den av Försäkringskassan fastställda visandedagen – den 26 november 2002 – utgör datum för sjukanmälan i det sjukdomsfall som sedermera ledde till att AA erhöll halv sjukersättning. Samtidigt finns i handlingarna ett flertal uppgifter från bl.a. AA själv och från behandlande läkare om att besvären började år 1999/2000. Vidare gjordes en röntgenundersökning av halsryggen år 2001.

Det kan självfallet diskuteras vilken visandedag som är den ”riktiga”. Som tidigare berörts har fastställandet av visandedag – åtminstone i övergångssituationer som den nu aktuella – betydelse för frågan om tillämplig lagstiftning vid prövningen av rätten till ersättning enligt LAF. Enligt Regeringsrättens mening borde kammarrätten visserligen ha gjort AA uppmärksam på visandedagens betydelse för vilka regler som skulle tillämpas och berett henne tillfälle att argumentera i den delen. Med hänsyn till omständigheterna i målet finner Regeringsrätten dock inte skäl att undanröja kammarrättens dom och visa målet åter dit.

Vid prövning i sak av AAs yrkande finner Regeringsrätten att visandedagen för skadan ska förläggas till tid före den 1 juli 2002. Regeringsrätten gör vidare bedömningen att AA i sitt arbete inte varit utsatt för någon faktor som med hög grad av sannolikhet kunnat ge upphov till hennes besvär. Hon är därför inte berättigad till livränta enligt LAF. Överklagandet ska följaktligen avslås.

Mål nr
4102-06

AA har inte beviljats rättshjälp. Grund för att utge yrkad ersättning för kostnader föreligger inte.

Susanne Billum

Kjerstin Nordborg

Annika Brickman

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Anna Heilbrunn
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II

Föredraget 2009-06-10